

Alhoewel het nieuwe jaar uitnodigt tot vooruitblikken, moet ik helaas eerst terugblikken. Op 22 november jl. waren enkele leden van onze vereniging aanwezig bij de crematie van Lambert Korterink. Hij is op 75-jarige leeftijd overleden, kort nadat in huize Korterink jr. een zo vreugdevolle gebeurtenis plaatsvond: Gert-Wim werd vader en daarmee Lambert grootvader. Gert-Wim heeft een wolk van een dochter gekregen en het bestuur heeft zich daarvan overtuigd en namens u allen de felicitaties overgebracht. Deze gebeurtenis werd helaas overschaduwd door het overlijden van onze schaakvriend. U vindt hierna in dit blad een herdenking aan hem. Dit is geschreven door de schaakvriend bij uitstek van Lambert: zijn zoon. Tijdens de plechtigheid, die zeer ontroerend en waardig was, werd ook een schaakvertelling voorgelezen door Gert Wim Korterink Een vertelling, geschreven door Lambert. Dit werd gedaan om de aanwezigen een inkijkje te gunnen in het gevoel voor humor van Lambert. Ondanks de droevige reden van het samenzijn, kon menig een lach niet onderdrukken, zo geestig was het stuk.

Het is daarom, dat ik Gert Wim heb gevraagd of dit stuk in ons blad kon worden afgedrukt en gelukkig heeft hij daar toestemming voor gegeven. Ook in dit nummer vindt u daarom de vertelling van Lambert, die ooit al eens eerder door hem gepubliceerd schijnt te zijn in ons blad. Ik wens u veel genoegen bij het lezen ervan. Het versterkt het gevoel dat wij een bijzonder lid hebben verloren.

Op 16 december hebben wij weer les gehad van Theo Janssen. De eerste les, op 18 november, ging over tempo. Theo had zich terdege voorbereid en hij ging uitvoerig op het onderwerp in aan de hand van een partij. Zelf heb ik daar in ieder geval veel van opgestoken en de indruk was dat ook de andere cursisten zeer positief waren. In meerdere partijen heb ik al gebruik kunnen maken van de les.

De les van 16 december ging over pionnen en bevatte behalve een klassiek eindspel ook nog een studie aan de hand van een partij van Botwinnik tegen een zekere Kmoch. Theo wist weer precies waar hij het over had en daarom was de les zeer levendig. Het samenspel met de belangstellenden was zeer interessant en daarbij kwam boven dat vooral Wim Booy dacht als een grootmeester. Theo, bedankt en hopelijk vind je volgend jaar nog eens de inspiratie voor een of meer lessen.

Na afloop van de les deed zich nog een hilarisch moment voor, waarover door Wim Booy zeer beeldend in dit blad is geschreven.

Het bestuur van uw club wenst u allen een gezond 2007 en natuurlijk vele schitterende schaakpartijen toe.

Wim Jongejan.

IN MEMORIAM LAMBERT KORTERINK

Op 17 november jl. overleed onze clubgenoot en mijn vader, Lambert Kortierink.

Hij was 75 jaar oud en hij was in de zomer van 2006 inmiddels 30 jaar lid van het Veluws Schaakgenootschap.

In september 2005 werd bij hem kanker aan de dikke darm vastgesteld en sindsdien is hij, door de gevolgen van zijn ziekte (en de chemotherapie) helaas niet meer van de partij geweest op de wekelijkse schaakavond. Desalniettemin is hij tot het laatst toe lid geweest en bleef hij belangstellend naar het wel en wee van de schaakclub in het algemeen en de resultaten van zijn zoon in het bijzonder.

Voor de meeste schakers op deze club was Lambert een geducht tegenstander. Dat wil zeggen; hij kon winnen van iedereen op een goede avond, maar evengoed van iedereen verliezen. Hij was een “combinatiezoeker”; altijd speurend naar aanknopingspunten voor valletjes en hinderlagen (wat hem bij het snelschaken vaak goed van pas kwam). Positioneel liet hij echter regelmatig steken vallen, wat hem aan het einde van ieder seizoen toch weer een plaats in de “middenmoot” opleverde.

Uiterlijk onbewogen accepteerde hij zijn nederlagen – maar heimelijk ergerde hij zich buitengewoon aan zijn “stommiteiten” en zijn kennelijke onvermogen om (na al die jaren) van zijn fouten te leren. Zijn overwinningen weet hij vanuit datzelfde gezichtspunt meestal uitsluitend aan de fouten van zijn tegenstanders. Hij was zelden tevreden maar zijn enthousiasme voor het schaken werd er nooit minder om.

Lambert was een actief lid van de club; hij is lange tijd teamleider geweest van “het vierde” en zijn levendige wedstrijdverslagen in het VSG bulletin waren het nalezen waard. Hij werkte mee aan het verschijnen van het VSG bulletin en schreef daar in het verleden prachtige verhalen voor (zie elders in dit nummer). Ook was hij vaak betrokken bij de organisatie van het Rie Timmer toernooi (heeft hij ooit wel eens een jaar “overgeslagen”?) en bij het jaarlijkse schoolschaak toernooi en ook bij clubjubilea.

Zelf zal ik hem erg missen. Als mijn vader natuurlijk, maar ook als schaakvriend bij schaaktoernooien en op de dinsdagavonden. Hij was meestal veel eerder klaar met zijn partij, maar wachtte altijd tot ik ook was uitgeschaakt (niet zelden pas om middernacht). Vaak dronken wij bij hem thuis nog wat en bespraken dan onze slimme ideeën en (vooral) onze minder geslaagde acties van die avond.

Op 22 november namen familie, vrienden en oud collega’s in Ugchelen afscheid van Lambert. Het Veluws Schaakgenootschap was daarbij stevig vertegenwoordigd. En dat was mooi, want de schaakclub heeft 30 jaar lang een grote rol in zijn leven gespeeld en Lambert heeft 30 jaar lang een grote rol gespeeld binnen de schaakclub.

Lambert was geen “gelovig” man. Maar wie weet; misschien heeft hij zich op dat punt toch vergist en speelt hij deze week voor de competitie tegen Wim Lam of Jan Bosch of misschien wel tegen Rie Timmer of moet hij voor de bond uitkomen in “Meisners olijke achtal”. Zijn verslag daarvan zou ik graag willen lezen.

Gert Wim Kortierink

De lezer aan zet (3)
Oefening baart kunst

Voor de derde keer kunt u in deze rubriek uw schaaktalenten scherpen. Een minder bekende variant van de Franse opening stelt u voor de nodige vragen; welk plan heb ik en welke zetten horen erbij. Gaat uw gang, zou ik zeggen. U heeft weer wit, vanaf zet 15 moet u het op eigen kracht doen. Verdiep u trouwens eens in de openingszetten van deze partij; wellicht komen ze u nog eens van pas wanneer u uw tegenstander van de bekende Franse wegen wilt afbrengen. Hij zou daardoor kunnen verdwalen nietwaar?!

1.	d4	e6
2.	e3	d5
3.	Ld3	c5
4.	c3	Pc6
5.	f4	Da5
6.	Lc2	Ld7
7.	Pf3	Dc7
8.	0-0	Pf6
9.	Pe5	Le7
10.	Pd2	c4
11.	De1	b5
12.	a3	a5

Vanaf nu moet u steeds de beste zet voor wit zien te vinden. Leg een blad over de zetten, zodat u niet stiekem per "ongeluk" toch de zet ziet.

13.	Tf3	0-0
14.	Th3	g6
15.	Dh4	Kg7
16.	Dh6+	Kg8
17.	Pg4	Tfc8
18.	Pf3	Ld8
19.	Pg5	Le8
20.	Pxh7	Pxh7
21.	Dxh7+	Kf8
22.	Dh8+	Ke7
23.	Lxg6	Kd6
24.	Dxe8	fxg6
25.	Pe5	Le7
26.	Pf7	

De lezer aan zet (3)

Oplösungen

13. **Tf3** (3 punten) Wit anticipeert op het zwarte spel. Zwart kan niet lang rokeren, de koning in het centrum levert hem ook niets op, dus ligt korte rokade voor de hand. Na 0-0 krijgt wit echter een prachtige gelegenheid om aan te vallen.
14. **Th3** (2 punten) Logisch vervolg op Tf3.
15. **Dh4** (1 punt) Met Ph5 kan de witte dame worden weggejaagd. Veel beter was **Dg3** (4 punten). Wit betreft zijn dame in de aanval en vermindert de zwarte mogelijkheden.
16. **Dh6+** (2 punten) Een logische voortzetting.
17. **Pg4** (5 punten) Wit wil graag een verdediger ruilen.
18. **Pf3** (5 punten) Omdat zwart niet ruilt haalt wit er nog een stuk bij; steeds de druk opvoeren door te ontwikkelen. Voor **Pxf6** krijgt u 2 punten.
19. **Pg5** (6 punten) Wit voert de druk op h7 nog meer op.
20. **Pxh7** (3 punten) Als je het goede plan hebt gevonden laten de juiste zetten zich zo gemakkelijk zien.
21. **Dxh7+** (3 punten)
22. **Dh8+** (3 punten) Door dit schaakje speelt wit zijn dame naar een beter veld.
23. **Lxg6** (6 punten) Wit breekt de verdediging helemaal af. Fout is **Df6??** Na Kd7 krijgt zwart nog kansen, de witte dame moet wijken en dat geeft zwart extra tijd.
24. **Dxe8** (3 punten) Voor de hand liggend.
25. **Pe5** (4 punten) Weer een stuk op een goed veld neergezet.
26. **Pf7** Geen punten voor deze eenvoudige matzet.

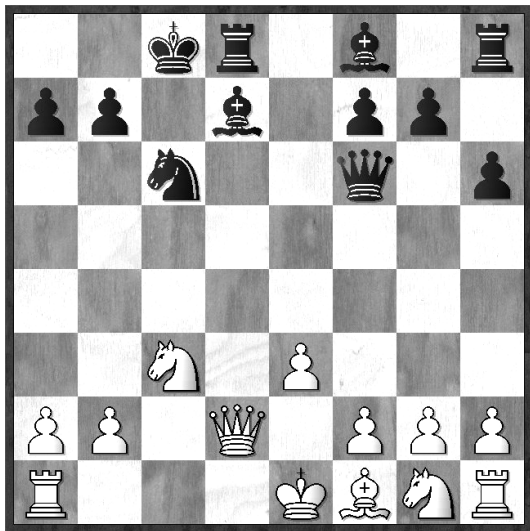
<u>Behaalde punten</u>	<u>Vergelijkbare rating</u>
00 – 10 punten	1300 – 1400
10 – 20 punten	1400 - 1550
20 – 28 punten	1550 - 1700
28 – 35 punten	1700 - 1850
35 – 45 punten	1850 - 2000

Gouden Gambieten

Het Schara-Henning gambiet? Nooit van gehoord!

Sommige gambieten zijn wereldwijd bekend; damegambiet en koningsgambiet zijn daarvan prominente voorbeelden. Andere gambieten hebben een kleinere kennissenkring. Daardoor kunnen ze des te verrassender worden gespeeld. Aldus gebeurde in de volgende partij tussen twee zwaargewichten.

	<u>Pirc</u>	<u>Aljechin</u>			
1.	d4	d5	8.	Lg5	Vraag 1: Is Lg5 correct?
2.	c4	e6		Pf6	
3.	Pc3	c5	9.	Dd2	h6
4.	cxd5	cxd4	10.	Lxf6	Dxf6
5.	Da4+	Ld7	11.	e3	0–0–0
6.	Dxd4	exd5			
7.	Dxd5	Pc6			

Zwart heeft een pion geofferd voor een voorsprong in ontwikkeling. Dat doel is bereikt. Wit moet nu eerst maar eens zien hoe hij zijn ontwikkeling kan voltooien en hoe hij zich de zwarte dreigingen van het lijf kan houden. Direct gaat hij de fout in.

12. **0-0-0?** Vraag 2: *De lange rokade is een zwakke zet, wat had wit wel moeten doen?* **Lg4**

13. **Pd5 Txd5**

14. **Dxd5 La3** Vraag 3: *Zwart moest de gevolgen berekenen van 15. bxa3 en van 15. Td2. Wat zouden de zwarte antwoorden zijn geweest op deze twee mogelijke zetten?*

Een verrassende zet die zwart directe winstkansen biedt.

15. **Db3 Lxd1**

16. **Dxa3 Dxf2**

17. **Dd3 Lg4!** Vraag 4: *Terecht kiest zwart voor Lg4; waarom deed hij geen 17. .. Td8?*

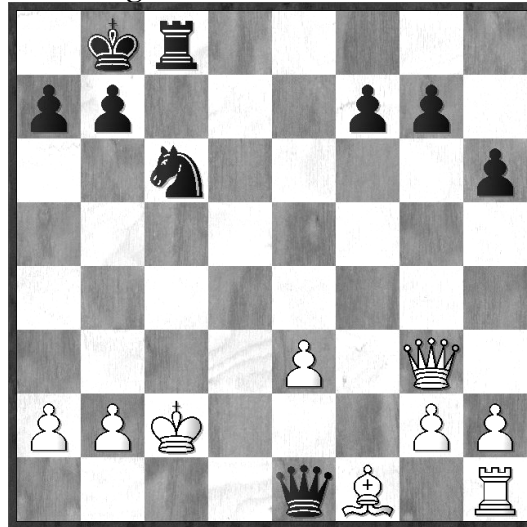
18. **Pf3 Lxf3**

19. **Df5+ Kb8**

20. **Dxf3 De1+**

21. **Kc2 Tc8**

22. **Dg3+ Pe5+**

23. **Kb3 Dd1+**

24. **Ka3 Tc5** Vraag 5: *Wit gaf na deze zet op. Hij had nog 25. b4 of 25 Kb4 kunnen spelen. Wat was het zwarte antwoord op deze zetten?*

Antwoorden op de laatste pagina van dit nummer.

VSG legt Pallas op de pijnbank

Pallas 1 – VSG 1

Donderdag 16 november; een donkere avond, windvlagen doen de auto schokken, regen slaat tegen de voorruit. Weer om binnen bij de open haard een goed boek te lezen en een glas wijn in te schenken. Niet voor de acht mannen die, verdeeld in twee auto's, op weg gaan naar Deventer. Wat drijft hen, is het een diep gevoel van verdriet, wraak of teleurstelling na die eerste verloren ronde? Willen zij hun gram halen op andere onschuldige en weerloze schakers? Slechts een enkel woord wordt gewisseld, in elkaar gedoken kijken ze voor zich uit.

Het zou zo maar kunnen dat de spelers van VSG 1 door het verlies in de eerste ronde extra gemotiveerd naar Deventer gingen. In ieder geval werd in één van de auto's gesproken over een "vier punten wedstrijd". De einduitslag van 1 – 7 doet vermoeden dat er flink werd huisgehouden in wijkcentrum De Schalm. In bordvolgorde het verslag.

Jan Lambrechts kreeg een onregelmatige opening te bespelen. Zwart kwam erg dreigend te staan en Jan moest alle zeilen bijzetten niet overlopen te worden. Hij investeerde veel tijd. Zijn tegenstander bedacht een slinks plan met offer en winst van een kwaliteit en een pion. Jan keek echter verder en wist de dreigingen om te keren. Zelfs een boemerang kon niet hetzelfde effect veroorzaken. Krachtzetten zettend kreeg Jan de overwinning in zicht en haalde het punt binnen.

Rob Boterenbrood speelde Caro Kann. Uw reporter heeft de partij gevolgd, maar kan niet echt zeggen wat er gebeurde. Natuurlijk werden zetten gezet, stukken geslagen, rokades uitgevoerd, etc., maar wat er echt gebeurde? Er ontstond een eindspel wat om 5 voor 12 uitmondde in een tijdnoodduel. Rob verrichte een onreglementaire zet en keek plotseling tegen 2 minuut 31 aan terwijl hijzelf nog 34 seconden had. Wit had op tijd door kunnen spelen, maar zag in dat remise het meest voor de hand lag.

Ernst Keijer speelde op zet 2 h3. Dit lijkt aan de vroege kant. Toch kreeg Ernst 3 tempi voorsprong en de zeggenschap over de open D-lijn. Door de vroege dameruïl op zet 5 leek het eindspel erg in het voordeel van Ernst. Zwart verdedigde zich echter goed en haalde de schade zowaar in. Het resterende eindspel van loper + paard tegen loper + paard en elk 6 pionnen leek remise, maar Ernst zag goed dat zijn paard sterker zou worden dan de zwarte loper. Geniepig ruilen en sterke pionnenzetten doen brachten hem de overwinning.

Theo Janssen speelde de Pirc. Er ontstond, dat is Theo wel toevertrouwd, een erg onduidelijke en ingewikkelde stelling. Nadat enige rookwolken waren opgetrokken bleek Theo voordelig uit het middenspel te zijn gekomen. Dit voordeel zette hij om in winst.

Gerard de Hoop speelde het Siciliaans vierpaardenspel. Een tijdelijk pionoffer van Gerard lokte de zwarte dame naar d4, waardoor wit allerlei aanknopingspunten kreeg. De pion werd bij betere stelling heroverd. Wellicht dacht Gerard toen iets te laconiek, in ieder geval kwam zwart met goed spel helemaal terug. Ternauwernood wist Theo remise te forceren.

Cor Petersen zette zijn Franse partij goed en degelijk op. Wit was iets te gretig en onvoldoende ontwikkeld probeerde hij te forceren. Daarmee wist Cor wel raad; hij kreeg het initiatief en won 4 pionnen, daarbij elk wit tegenspel vermijgend. Wit gaf op.

Sape Westra ging naar Italië. In een rustig opgebouwde partij werden door beide spelers stukken ontwikkeld en posities ingenomen. Het initiatief lag vooral bij Sape. Ongelijke rokades voorspellen vaak een koningsaanval, zo ook deze keer. Door inventief spel kreeg wit een half open g-lijn. Door dame en toren daarop te posteren en de zwarte kansen op een pionnendoorbraak te elimineren trok Sape de winst naar zich toe.

Michael van Heuzen imiteerde Theo. Ook in deze partij een erg onoverzichtelijke stelling. Michael leek een stuk te kunnen winnen, maar hij zag goed dat wit daarna goede kansen zou

krijgen. Na een periode van “gewoon zetten doen” was het plotseling uit. Een kruispenning lag daaraan ten grondslag.

Met 6 punten verschil winnen is heel wat. Zes jonge spelers opstellen in het eerste team is ook heel wat. Pallas heeft duidelijk gekozen voor de investering op iets langere termijn; dit team promoveerde vorig jaar naar de eerste klasse. Na de nodige rijping en uitharding van de jeugdspelers zal, naar mijn inzicht, blijken dat de investering loont. In ieder geval succes!

Tweede team van VSG verliest met 4-2 van Pegasus (maar niet heus).

De thuis-wedstrijd tegen Pegasus 1 uit Zwolle was een lastige opgave voor VSG 2. Niet alleen waren de ratings van de opponent hoger, maar miste teamleider Jongejan ook nog eerstebordspeler Gert Wim Kortering.

Het begin was niet bemoedigend. Anton Reijngoudt sloeg een pionnetje in het centrum, waardoor een looper en prise kwam te staan. Dus binnen drie kwartier stonden we met 1-0 achter. Cees Doets gaf alles op het 2e bord, maar boette toch een pion in. De rest van de stellingen leek voorlopig in evenwicht. Uri Vecht speelde erg actief en leek kansen te hebben.

Een uurtje later raakte teamleider Wim een stuk achter en ook Rob Hollmann verspeelde een pion. Laatste bord Piet Hein Bleeker kwam ook een pion achter. Uri stond goed. Zo tegen elf uur ging het mis. Doets verloor nog eens twee pionnen en capituleerde, terwijl onze teamleider en Bleeker ook de koning moesten omleggen. Uri won fraai en de stand was dus 4-1 voor Pegasus. Rob Hollmann was enigszins in tijdnood in een lastige partij. Zijn opponent, kampioen van de club, ging sneller spelen en liet zomaar een paard instaan. Hij ging tevergeefs door en Rob won. Einduitslag dus 4-2 voor Pegasus, een verdiende overwinning.

Rob Hollmann

Naschrift redactie: De Osob constateerde dat de tegenstander van Piet Hein onreglementair meedeed (hij is geen lid van de Osbo). Uitslag gecorrigeerd naar 3-3!

Zutphen – Ermelo

Hooggespannen verwachtingen vallen in het water

Op 11 december trad VSG 1 in en tegen schaakclub Zutphen in het strijdperk der 64 velden. Hooggespannen waren de verwachtingen na de eclatante zege op Pallas in de vorige ronde. Zou het mogelijk zijn om tegen de koploper een zelfde huzarenstukje uit te halen? Uw verslaggever ter plaatste maakte het volgende verslag.

Met twee invallers werd toch wel enigszins weifelend aangekeken tegen deze wedstrijd. Wim Geijtenbeek startte aan het 3^e bord, Rob Hollmann mocht het zevende bord bemannen. Na een uur schaken bleek er op de meeste borden nog van alles mogelijk: Bord 1 deed het kalm aan. Slechts acht zetten waren gespeeld, Slavisch. De tegenspeler van Jan Lambrechts dacht lang na.

Bord 2 was 15 zetten ver, een soort Dame Indisch, Rob Boterenbrood (zwart) stond iets gedrukt.

Op bord 3 hield Wim Geijtenbeek het hoofd koel en zichzelf voorlopig goed staande. Theo Janssen aan bord 4 was in de Pirc terecht gekomen. Wit speelde erg afwachtend positioneel.

Gerard de Hoop, bord 5, beantwoordde het Frans met de ruilvariant. Gerard had iets meer het initiatief.

Bord 6, Sape Westra, speelde tegen het Weens. Sape won een pion in de opening, maar de pluspion was wel één van een dubbelpion.

Rob Hollmann ruilde op zet 14 al de dames, een positioneel stukken spel was het gevolg. Michael van Heuzen kwam niet goed uit de opening, maar na slechts één uur kon dit ook nog alle kanten op.

De eerste partij die beslist werd was die op bord 2. Rob Boterenbrood verzwakte de stelling over de zwarte velden met g6. Dit gaf wit aanknopingspunten. Toen hij deze goed in beeld kreeg moest Rob alle zeilen bijzetten. De storm ging pas liggen toen Rob verslagen was. Gerard de Hoop ruilde iets teveel stukken en gaf daarmee het initiatief uit handen. De pionwinst bleek vooral zwart gevaarlijke dreigingen te bieden. Terecht nam Gerard het lepe dameoffer niet aan (mat in 3). Zij zelf bedachte mat in 2 (hij had inmiddels erg veel tijd geïnvesteerd) bleek niet te kloppen. In tijdnood leek hij alle dreigingen de baas te blijven, een pion zou promoveren, maar helaas. Eén ogenblik van onoplettendheid werd hem fataal; een punt werd een nul.

Sape Westra speelde met de pion voorsprong sterk door. Wit kwam er even niet aan te pas. Hij won de pion wel terug, maar zwart bleef het spel bepalen. Sape zag de winst al gloren, hij nam geen genoegen met het remiseaanbod. Het dubbele toreneindspel werd een toreneindspel, de twee zwarte verbonden pionnen leken wit teveel te worden, maar helaas veranderde ook op bord 6 het zekere halfje/het schijnbare hele punt in een nul. Sape zette zijn koning in een prachtig kastje waaruit ontsnappen onmogelijk bleek. De witte b pion zou promoveren. Jan Lambrechts kwam in een dame/toreneindspel terecht. Jan wist alle zwarte dreigingen naar waarde te schatten. De tijdnood van zwart gaf weinig bedenktijd, keuzes maken moest snel gebeuren en zwart wikkelde af naar een slecht eindspel. Hij gaf daarom op.

Wim Geijtenbeek koos waarschijnlijk een onjuist plan. Beide spelers hadden een dame, twee torens en 7 pionnen. Zwart had een zwartveldige looper en wit een paard. Door de pionnenstelling dicht te schuiven leek Wim een gunstig eindspel te kunnen ingaan. Het paard zou uiteindelijk op d5 kunnen komen om de stelling te controleren. Helaas liep het zo niet; zwart werd actief op de koningsvleugel, wit leverde zijn paard in en moest pompen om niet te verzuipen. De pomp bleek niet krachtig genoeg, nog een nul.

Michael van Heuzen gaf de eerste helft aan de witspeler. Na de pauze kwam hij extra gemotiveerd uit de kleedkamer en wist kleine mogelijkheden om te zetten in echte kansen. Ook hier was het kiezen voor een onjuist plan waarschijnlijk de reden voor het niet halen van het volle punt. De torens werden niet snel genoeg, of juist te vroeg afgeruild. Het eindspel met ongelijke lopers bood geen winstkansen meer.

Theo Janssen kreeg, door het weinig actieve spel van wit, de kans een venijnige aanval op te zetten waarmee hij een stuk won. Uiteindelijk hield hij er de kwaliteit aan over, voldoende voor de winst. Doordat Theo zich ergerde aan opmerkingen om hem heen en door de tijdnood, besloot hij op het witte remiseaanbod in te gaan.

Rob Hollmann had zijn kansen niet echt gegrepen. Zwart won door een schijnoffer een pion, maar speelde zijn stukken daardoor uit de juiste posities. Direct 17. e6 zou waarschijnlijk goede winstkansen hebben geboden. Toen deze zet uitbleef kwam zwart sterk terug. Hij plaatste zijn stukken erg actief in de witte tijdnood snoepte hij allemaal lekkers van het bord. Hopend op een vallende vlag speelde Rob met een kale koning door, maar tevergeefs.

Einduitslag 6 – 2. Een vertekende uitslag als u het mij vraagt, maar wanneer men de kansen die geboden worden niet met beide handen grijpt zal meestal verliezen.

En nu dezelfde wedstrijd, gezien door de bril van Zutphen.

ZUTPHEN 1 wint met grote cijfers van VSG, maar vraag niet hoe...

Op maandag 11 december kwamen de montere gasten uit Ermelo op bezoek, die indruk hadden gemaakt door het jonge Pallas-team in de vorige ronde met maar liefst 7-1 het bos (De Veluwe dus) in te sturen.

Op voorhand excuseer ik mij voor de beperkte diepgang van dit verslag, want de match kenmerkte zich door een zeldzame climax: alle beslissingen vielen in het laatste uur en daarvan de meeste, waaronder die van mezelf, in de laatste 10 minuten! Tot mijn vreugde tref ik reeds vanavond, 1 dag na de wedstrijd, via e-mail het verslag van mijn VSG-collega Sape Westra aan, waarin ik af en toe zal spieken om er nog een beetje realistisch geheel van te kunnen maken.

Tot 11 uur vertrouw ik daarom op eigen krabbels, wat daarna gebeurde speelde zich overwegend buiten mijn blikveld af, al kreeg ik verbaal soms aardige teksten mee... Eerst eens even kijken hoe we de openingen moeten duiden. Aan bord 1 zit Klaas Hagendijk, die na een enorme zetverwisseling een kalige Stonewall op het bord tovert, met op het oog enige tempi verlies ten opzichte van een gewone Stonewall, waarin ook nog wat stukken plegen te worden ontwikkeld. Als dat maar goed gaat... Etienne Goudriaan zit vandaag aan 2 en hij speelt met wit fris en vlot op aanval na een wat brakke soort Indische opening van zijn tegenstander. Echter, hij zet iets te laconiek, waardoor het in de aanval niet wil lukken. Zijn tekst in de gang getuigt van weinig geloof in het kunnen van zijn tegenstander, want hij meldt: "Wat een sukkel ben ik, nu is het glad remise, maar die gast kan er helemaal niets van, dus ik schuif hem er in het eindspel nog wel even af..." Aan het zelfvertrouwen zal het niet liggen bij onze jonge held.

Aan bord 3 vinden we Jan Kalkwijk, die in een gesloten Siciliaan met zwart zo'n beetje zijn geliefde Engels voor wit kan gaan spelen. Er is nog niks aan de hand, maar wee de arme tegenstander die met Jan zo'n principiële positionele strijd aan wil gaan. Ook bij Willem Oving aan 4 is het nu al zonneklaar dat het partijtje niet kort gaat duren. Hij speelt tegen een Philidor-verdediging en kijkt qua stijl af bij Jan, want hij speelt de opening veel minder grillig dan tegen Dronten.

Als ik bij Nagib aan bord 5 ben, kost het me moeite een blik op het bord te werpen, zo druk is het er al. Geen wonder: Na uiteraard een Franse opening is een woest tafereel ontstaan en het lijkt of zijn tegenstander de partij al kan beslissen. Maar er zitten stevige adders onder het Koningsvleugel-gras, want de witte koning dreigt met paard en toren mat gezet te worden. Daardoor beschikt Nagib over een dolle dame, die om mij onbekende redenen niet de eetbare semi-gedekte witte loper verorbert, misschien wegens het antwoord Te8? De analyse van deze leuke partij zal het leren. Nagib geeft een schaak en bereikt daarna verder weinig.

Bij Kees Henstra aan 6 (Aan 6 ja, de clubkampioen van 2 jaar geleden –is het team sterker geworden?!) is het na 1 f4 niet gelukt tot voordeel te komen; zwart heeft een mooi paard dat vast op een prachtig centrumveld komt, waar de onmachtige loper van Kees niet bij kan.

Want verder zijn er slechts 4 Torens en een scala aan pionnen in het spel.

Frank Posthuma op 7 speelt het Slavisch heel logisch en op een vlotte dameruïl na gebeurt er eerst weinig in deze gelijkopgaande partij. Bij mijzelf aan 8 leidt het Lf4-systeem weer eens tot een heerlijke stelling met veel ruimteoverwicht. Maar hoe nu verder, denk ik na een zet of 15.

Vlak voor 11 uur loop ik voor het laatst systematisch rond en het ziet er bepaald niet rooskleurig uit. Slechts bij Jan Kalkwijk zie ik de winst al gloren, want hij is bezig te doen wat hij goed kan: de tegenstander langzaam maar zeker wegschuiven. Maar verder staat alleen Etienne duidelijk beter, hij wint dan ook even later. Evenwicht is er bij Willem Oving en Frank Posthuma. Maar slechter ziet het er uit aan liefst 4 bordes! Bij Klaas Hagendijk niet zozeer door zijn stelling; die is intussen tamelijk in balans, maar wel door zijn enorme tijdgebruik; hij is nu al fors in tijdnood. Bij Nagib Zafari aan het brandende bord 5 is het toch lelijk misgegaan en de tegenstander heeft een prachtige gevorderde vrijpion. Nagib's hoop is gevestigd op eeuwig schaak, of wellicht de tijdnood van zijn tegenstander. Kees Henstra is er wel in geslaagd het paard voor de looper te ruilen, maar zijn eindspel met torens ziet er matig uit. En ook aan mijn bord is het crisis. Nadat ik ten onrechte het looperpaar op het bord heb gehouden, komt mijn tegenstander los en ik verlies een belangrijke pion. Slechts een paar bizarre tactische zetten houden me nog even op de been.

De apotheose: we komen eerst op 2-0 door Nagib! Zijn tegenstander geeft in zijn ijver het eeuwig schaak te voorkomen zijn toekomstig vorstelijke pion op rij 7 weg, een vreselijke fout, die Nagib koel afstraft. Even later wint Jan Kalkwijk geheel volgens de verwachting. Toch is de uitslag nog lang niet zeker op dat moment. Klaas grijpt mis in vliegende tijdnood en verliest. (3-1) Dan zie ik tot mijn niet geringe verrassing Kees Henstra zelfs nog winnen aan bord 6, doordat zijn tegenstander in het intussen ontstane pionneindspel zijn koning vrijwillig in een kooi heeft gezet en Kees zijn b-pion doorloopt! (4-1) Nog 3 bordes zijn bezig en een halfje is nu genoeg. Dat komt aan mijn bord tot stand doordat ik kan ontsnappen via een ongelijke looper-eindspelletje en ongeveer tegelijkertijd bij de intussen matig staande Willem Oving omdat zijn tegenstander na enig misbaar omdat hij zei gestoord te zijn, remise heeft geaccepteerd. Nu kijken we allemaal naar Frank Posthuma, die met elk 2 minuten op de klok vlot, maar heerlijk ontspannen zit te vluggeren. Menig stuk staat in en zijn tegenstander had wel 3x glad gewonnen kunnen komen te staan, maar ja, als je alle offerandes beleefd afslaat, komt de coole Posthuma om de hoek kijken. Met een grote glimlach haalt hij materiaal en even later het volle punt binnen. Nu is de eindstand 6-2 en dat de zege geflatteerd is, mag **het** understatement van dit seizoen heten...

Eric Kloppers

DE EXTERNE COMPETITIE.

Het was dinsdag 12 december 2006 een drukte van belang in het 't Speulder. Liefst drie teams, VSG II, III en IV speelden een thuiswedstrijd. Alle tafels moesten gemobiliseerd worden om iedereen een plaatsje te kunnen geven. Na een welkomstwoord van Wim Jongejan kon de strijd beginnen. Een kleine impressie.

Pierre Karangwa verdwaalt een beetje in de opening, levert een pion in en moet met zijn koning naar een ongelukkig veld. Hij knokt zich terug en kan de pion achterstand ongedaan maken, maar doet dat helaas met een looper in plaats van met een paard, de looper wordt ingesloten en de stand is 1-0 voor Caïssa II uit Elburg. Schaakstad VII is een team dat voor een derde deel uit dames bestaat. Waarom hebben wij dat niet?. Wido Sparling is kennelijk zo onder de indruk van het vrouwelijk schoon tegenover hem dat hij redelijk snel twee pionnen achter komt. Veel later, om een uur of tien, is Wido kennelijk aan het uitzicht gewend, hij neemt het initiatief over, voorkomt de rokade van zijn tegenstandster en wint een kwaliteit en de partij. Knap gedaan, temeer omdat hij me later vertelde dat de tweede pion bewust geofferd was voor activiteit. Om twintig over negen valt de eerste beslissing bij het derde, Wim Geitenbeek speelt remise aan bord één.

Dirk Jan Hop kijkt de hele avond tegen een rode pet aan. Dit werkt niet als de bekende rode lap op de stier, hij blijft steeds rustig en denkt na, liefst 1 uur en 19 minuten tegenover zijn tegenstander 3 minuten. Als petmans nog drie minuten heeft nagedacht, en Dirk Jan negen, is er enige opwinding, Dirk Jan wint de dame en de partij. Wat een avond voor zijn tegenstander, om zeven uur van huis, zes minuten nadenken over een paar stellingen, dame en partij foetsie en dan om één uur in de nacht thuis, vreselijk. Gert Wim Kortterink denkt ruim een kwartier na over een zet en speelt dan Pxd4, een offer. Later blijkt dat heel goed uit te pakken.

De te koop liggende kerstversieringen wekken geen kerstgedachten op, integendeel, overal wordt volop gestreden. Een uitzondering daarop is de tegenstander van Abdul Qayyumi. Abdul heeft heel veel voor de club over, als hij een niet zo goede zet doet neemt hij die gewoon terug en doet een andere. Zijn tegenstander maakt daar geen trammelant over maar speelt doodgemoedereerd door, en wint uiteindelijk de partij. Willem Booy loopt vergenoegd rond, een offertje doet hem veel deugd en levert een pion op. Uri vecht als een echte Vecht, dringt langzaam maar zeker de stelling van zijn tegenstander binnen, ruilt uiteindelijk de dames en geeft zijn eerder verdiende kwaliteit weer terug. Hij houdt daardoor een eindspel met op de ene vleugel drie tegen drie pionnen en op de andere vleugel twee verbonden vrijpionnen over. Zijn tegenstander speelt met nog drie minuten op de klok tegen Uri zes minuten vrolijk door. Natuurlijk heeft nooit iemand een partij gewonnen door op te geven, anderzijds weet een goed schaker wanneer hij op moet geven. Een verdiende overwinning voor Uri. Gert van Heeringen zit tegen een hopeloze stelling aan te kijken, maar weet zich toch nog redelijk te herstellen. Uiteindelijk blijken twee torens en een vrijpion van zijn tegenstander sterker dan zijn dame. De stand bij VSG III- Schaakstad VII is dan 2,5-2,5 en gezien de stand op het bord bij Marco ter Meer denken we aan een vreugdevolle afloop. Helaas, na een goed gespeelde partij geeft Marco een volle toren weg, terwijl hij een paar zwakke vijandelijke pionnen eenvoudig kon aanvallen. Einde partij, einde wedstrijd, einde vreugde. Bij een 3-0 achterstand van het vierde, opgelopen aan de drie onderste borden, wordt aan de topborden fanatiek gevochten voor een beter resultaat. Helaas, Willem Booy ziet door een fout zijn kwaliteit voorsprong veranderen in een stuk achter, Willem Viets kan in tijdnood de goede zetten niet meer vinden en alleen Gerbrand van Bolhuis kan de spreekwoordelijke eer redden, remise. Bij het tweede is de stand 2,5-2,5 nadat Gert Wim een prima partij, enigszins geholpen door zijn tegenstander die in slechte stand een paard verkwanselt, verdiend heeft gewonnen en Rob Hollmann op het laatste moment de draad kwijt raakt en dus verliest. Gelukkig weet Wim Jongejan zijn partij met een pion achter in een toreneindspel remise te houden, zodat we toch nog enig succes boeken.

Van alle uitslagen worden we niet vrolijk, het is wel eens beter geweest om een understatement te gebruiken. Want zie :

Zutphen I-VSG I 6-2 Alleen Jan Lambrechts wint (Old soldiers never die), Theo Janssen en Michael van Heuzen spelen remise.

VSG II-Meppel III 3-3 Gert Wim Kortterink en Uri Vecht winnen, Anton Reijngoudt en Wim Jongejan spelen remise.

VSG III-Schaakstad VII 2,5-3,5. Wido Sparling en Dirk Jan Hop winnen, Wim Geitenbeek speelt remise.

VSG IV-Caissa II 0,5-5,5 Gerbrand van Bolhuis speelt remise.

Totaal 26 partijen gespeeld, 5 gewonnen, 6 remise en 15 verloren, een winstpercentage van 30,8 als je bij dit soort percentages tenminste over winst kunt spreken.

Ieder nadeel hep zijn voordeel, sprak het orakel en dat is ook hier het geval, in de volgende ronde kunnen we het eigenlijk alleen maar beter doen.

Cor Petersen.

De Goede en slechte zetten van Dirk-Jan

Goede zet 1) Is aanwezig bij de schaakles van Theo Janssen in het kantoorgebouw van Wim Jongejan .

Goede zet 2) Drinkt enkele mokken van de uitstekende koffie, die er geserveerd wordt.

Goede zet 3) Helpt mee te brainstormen naar de beste zetten in de te behandelde partij.

Goede zet 4) Voordat je op de fiets stapt met deze frisse luchten, toch even naar het toilet.

Slechte zet 1) Vergeet te melden aan de man die het gebouw afsluit, dat je de goede zet 4 gaat uitvoeren.

Slechte zet 2) Vergeet een mobiel mee te nemen.

Goede zet 5) Ga op zoek naar een ruimte waar je van enkele napratende medecursisten, al roepend en kloppend op de ramen, de aandacht kan trekken.

Slechte zet 3) Vergeet te kijken, of je de deur van die ruimte weer uit kunt als hij achter je in het slot valt.

Goede zet 6) Kijk om de luxaflex heen met zo'n raar gezicht, dat wij in vrije natuur, eerst meende het zwevende hoofd van een onthoofde edelman te zien, totdat ener ons het herkende als dat van Dirk-Jan.

Theo Janssen heeft Wim Jongejan gebeld, die onze onvrijwillige gevangene uit zijn benarde positie verlost heeft.

Onze zeer gewaardeerde medeschaker, vertrouwde me de visioenen die hij kreeg toe, maandagmorgen uitgedroogd en verhongerd gevonden te worden.

Ondergetekende heeft de laatste tien jaar niet zo gelachen, terwijl ik dit schrijf moet ik regelmatig stoppen om de tranen uit mijn ogen te wissen.

De moraal van het verhaal: In wat voor benarde positie je ook staat, de laatste goede zet kan het tij keren.

Willem A. Booy

KREPEER-SCHAAK

(een kleine schaakvertelling door L.J. Korterink)

“... Nou, wij moesten die avond gelijk spelen om niet te degraderen, dus iedereen was op zijn hart gedrukt toch vooral te komen. En ze waren er ook, dus gingen we vol goede moed de auto's in en reden weg.

Henk, Wim en ik zaten in de auto van Aart; Piet, Jan-Willem en Gijs in de auto van Simon.

Het was pikdonker, het weer was slecht zoals altijd al als we uit moesten spelen, met van die buien, weet je wel, met hagel en onweer en wind.

Nou, we waren misschien halverwege en toen barstte er zo'n bui los, de hagel kletterde tegen de auto en in het licht van de koplampen zag je dat het buiten helemaal wit werd. Toen was er een geweldige lichtflits, ik denk dat Aart daarvan schrok of misschien ook verblind was, want

de wagen begon te slingeren. Aart draaide aan het stuur, eerst naar links en toen naar rechts, maar hij hield het niet en wij werden tegen de kant geslingerd toen de wagen slipte.

Dan raakten we met de achterkant een paaltje of zo, waardoor de auto eerst om z'n as tolde en toen buitelde. Ik moet met mijn hoofd ergens tegen aan gestoten hebben want ik had ineens hoofdpijn, voor de rest was het stil, alleen hoorde ik de hagel nog tikken.

Ik hing op mijn zij in de riemen en probeerde mij los te maken maar ik lag over de sluiting en zag geen kans mij om te draaien omdat mijn linkerbeen bekneld zat. Toen zag ik schimmen buiten de auto bewegen, er werd aan de deur boven mij gerukt maar die ging niet open. Even was het stil, dan was er een klap en voelde ik de glassplinters in mijn gezicht toen ze de ruit insloegen.

Ze begonnen aan me te sjorren maar dat hielp niet, dat zagen zij ook in want ze hielden op en probeerden de auto weer recht te kantelen. Na drie keer lukte dat, dat deed pijn aan mijn linkerbeen maar het zat niet meer bekneld en ik kon me uit de riemen losmaken en door de ingeslagen ruit naar buiten geholpen worden.

Henk en Willem waren al buiten, daar had ik niets van gemerkt, maar Aart hing nog bewegingloos in de riemen achter het stuur, met zijn hoofd in een knik opzij. Het was duidelijk dat wij nu aan bord 4 een zekere nul zouden scoren.

Simon reed alvast verder om niet te laat te komen. Mijn linkerbeen wilde niet goed dus ik vroeg Wim om in een van de auto's die waren gestopt een lift te vragen. Henk lag naast me in de berm, met zijn gezicht in de hagel en hij praatte voortdurend over zijn rug, maar we slaagden er in hem in een auto te krijgen die ons naar onze bestemming bracht.

Wij hadden wel wat tijd verloren en onze klokken liepen al. Jan-Willem en Gijs hielpen Wim om Henk naar binnen te dragen, maar die kon niet zitten en viel telkens van zijn stoel. Uiteindelijk moesten we onze pogingen opgeven en accepteren dat ook bord 6 verloren was.

Ikzelf kon op eigen kracht naar mijn plaats kruipen, ik had wel een flinke buil op mijn hoofd maar de hoofdpijn was minder en ik had het bloed in mijn gezicht met mijn zakdoek afgewreven.

Ons team stond voor een moeilijke opgave, we moesten nu 4 partijen winnen óf 3 partijen met 2 remises óf 2 partijen met 4 remises.

Naast het zaaltje, waarin we speelden, was een keukentje waar koffie kon worden gemaakt op een gasstel. Deze avond was er geen koffie omdat het gasstel kapot was.

We hadden misschien een uur gespeeld toen ik een sterke gaslucht rook. Eerste besteedde ik daar geen aandacht aan maar toen Gijs, die speelde aan bord 1 het dichtst bij de keuken, in onmacht viel en niet meer bij kennis te brengen was, protesteerde ik en eiste dat de gasleidingen zouden worden nagezien.

Onze positie was nu welhaast hopeloos, we moesten nu 4 partijen winnen óf 3 partijen met 2 remises.

Toen leek het fortuin te keren. Vermoedelijk omdat ergens nog steeds gas lekte raakten onze tegenstanders aan de borden 2, 3 en 5 bewusteloos en klaptten kort na elkaar op de grond. Ook Wim, Piet en Jan-Willem werden onwel maar konden nog hun klok indrukken voordat ze omvielen, zodat op deze borden de winst verzekerd was.

Het ging er nu om dat Simon en ik beide remise maakten óf dat één van ons beiden zou winnen.

Mijn tegenstander, die een fervent roker was, stak een verse sigaret in zijn mond en knipte de aansteker aan. Op datzelfde moment herhaalde zich de geschiedenis, ik zag een lichtflits en voelde een klap. Voor de tweede keer die avond moet ik een ogenblik bewusteloos zijn geweest want toen ik mijn ogen opsloeg zag ik een zaal die veranderd was in een puinhoop.

Ik lag op mijn rug en voelde eigenlijk niets. Voorzichtig probeerde ik mijn tenen te bewegen, daarna mijn voeten en toen mijn benen. Dat ging, er was dus niets gebroken, wel voelde ik weer de pijn in mijn linkerbeen. Toen probeerde ik mijn vingers, eerst van mijn rechterhand en dat ging ook. Daarna de vingers van mijn linkerhand, maar dat ging niet, daar was iets niet in orde. Ik draaide mijn hoofd naar links en zag dat mijn linkerarm er in een vreemde hoek bijlag. Met mijn goede rechter tastte ik over mij heen, nam mijn linkerarm in de hand en slaagde erin mij op te richten.

Om mij heen was de chaos, de keuken brandde en de zaal stond vol rook. Naast mij, aan bord 7, lag Simon op zijn rug, met de armen wijd gespreid. Zijn lippen stonden blauw in zijn gezicht en zijn ogen starden nietszeggend naar boven. Even dacht ik dat dit dus remise zou worden maar toen zag ik hoe zijn tegenstander zich half ophees aan de tafel en net nog zijn klok wist in te drukken voordat hij bewusteloos achterover sloeg.

Nu Simon dus op tijd zou verliezen kwam het helemaal op mij neer. Ik keek waar mijn tegenstander was en zag dat hij probeerde op te staan, maar dat lukte niet want één van zijn benen klapte dubbel. Ik kroop naar hem toe, legde mijn linkerarm op de stoel en ondersteunde hem met mijn rechter. Toen ik hem halverwege had schoof mijn linkerarm van de stoel en ik moest hem weer laten vallen.

Leunend op mijn goede knie lukte het mij het schaakbord en klok van de tafel te pakken, ik maakte een plekje vrij op de grond en toen konden we toch onze partij voortzetten.

Maar ja, de vlammen kwamen steeds dichterbij. Ik had al een paar keer mijn in brand geraakte kleren moeten doven, maar op een gegeven moment kwamen wij helemaal in de vlammen te zitten. Ook de schaakstukken en het bord sprongen in brand.

Toen moet ik voor de derde keer buiten westen zijn geraakt, want ik vond mezelf terug liggend op de grond buiten in de regen en de hagel. De omgeving was verlicht door de vlammen die uit het gebouw sloegen en ik zag overal gestalte liggen, de meeste bedekt met een laken.

Na een tijdje werd ik opgepakt door mannen in witte jassen, een auto ingeduwd en naar dit ziekenhuis gereden, waar ik nu al weer een tijdje lig.

Hier heb ik gehoord dat onze stelling en de notaties helemaal verbrand zijn, net als de klok, maar daarop was nog te zien dat wij beiden ongeveer evenveel tijd hadden verbruikt.

Toen is de partij gearbitreerd en werd remise verklaard, zodat wij een half puntje te kort kwamen.

Nou ja, en zo zijn wij gedegradeerd....”

Gouden Gambieten:

Antwoorden op de vragen:

1. Wits beste zet is 8. e3.
2. I.p.v. 0-0-0 was Pd5 een betere zet geweest. Aljechin geeft op Dg6 de zet Pe2 met als mogelijk vervolg Pf4 of Pc3. Volgens hem zou wit zich dan goed hebben kunnen verdedigen.
3. Na 15. bxa3 volgt het sterke Dc3+ met als vervolg 16. Kb1, Td8 17. Dxd8, Pxd8 en de dubbele dreiging 18. ..., Lxd1 of 18. ..., Lf5.
Op 15. Td2 volgt Lxb2+ 16. Txb2, Dc3+ 17. Kb1, De1+ 18. Kc2, Td8 en zwart wint.
4. Na 17. ..., Td8 volgt 18. Ph3! Na het vrijwel gedwongen Df6 heeft wit kansen om zich te redden.
5. Na 25. b4 speelt zwart Tc3+ en op Kb2 volgt Dc1 mat.
Na 25. Kb4 loopt wit mat via Dd2 26. Kxc5, b6+ 27 Kb5, Da5.